

॥ २७ ॥ रथेषुभिः अदूरस्था यिभिर्बाणैः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

अमर्षितस्तुहार्दिक्यः प्रविष्टे श्वेतवाहने ॥ विधुन्वन्सशरंचापंचाल्याभ्यां समागतः ॥ २७ ॥ चक्ररक्षौ तु पांचाल्यावर्जुनस्य पदानुगौ ॥ पर्यवारयदायां तौ कृतवर्मा रथेषुभिः ॥ २८ ॥ ताव विध्यत्ततो भोजः कृतवर्मा शितैः शरैः ॥ त्रिभिरेव युधामन्युचतुर्भिश्चोत्तमौ जसं ॥ २९ ॥ तावप्येनं विविधतुर्दशभिर्दशभिः शरैः ॥ त्रिभिरेव युधामन्युरुत्तमौ जास्त्रिभिस्तथा ॥ ३० ॥ संचिच्छिदतुरप्यस्य ध्वजं कर्मुकमेव च ॥ अथान्यद्भनुरादाय हार्दिक्यः क्रोधमूर्छितः ॥ ३१ ॥ कृत्वा विधनुषौ वीरौ शरवर्षैरवाकिरत् ॥ ताव न्येधनुषी सज्ये कृत्वा भोजं विजघ्नतुः ॥ ३२ ॥ तेनांतरेण वीभत्सुर्विवेशा मित्रवाहिनीं ॥ नलेभाते तु तौ द्वारं वारितौ कृतवर्मणा ॥ ३३ ॥ धार्तराष्ट्रेष्वनीकेषु यतमानौ नरर्षभौ ॥ अनीकान्यर्दयन् युद्धे त्वरितः श्वेतवाहनः ॥ ३४ ॥ नावधीकृतवर्मणं प्राप्तमप्यरिसूदनः ॥ तं हृत्वा तु तथायांतं शूरो राजा श्रुतायुधः ॥ ३५ ॥ अभ्यद्रवत्सु संक्रुद्धो विधुन्वानो महद्भनुः ॥ सपार्थं त्रिभिरानर्छत्सप्तत्या च जनार्दनं ॥ ३६ ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन पार्थके तु मताडयत् ॥ ततोर्जुनो न वत्या तु शराणां न तपर्वणां ॥ ३७ ॥ आजघान भृशं क्रुद्धस्तौ त्रैरिव महाद्विपं ॥ सतन्त्रममृषे राजन्यां डवेयस्य विक्रमं ॥ ३८ ॥ अथैनं सप्तसत्यानाराचानां समापयत् ॥ तस्यार्जुनो धनुश्छिन्वा शरावापं निहत्य च ॥ ३९ ॥ आजघानोरसि क्रुद्धः सप्तभिर्न तपर्वभिः ॥ अथान्यद्भनुरादाय सराजा क्रोधमूर्च्छितः ॥ ४० ॥ वासविं न वभिर्बाणैर्वा द्वोरुरसि चार्पयत् ॥ ततोर्जुनः स्मयन्नेव श्रुतायुधमरिंदमः ॥ ४१ ॥ शरैरेनेकसाहसैः पीडयामास भारत ॥ अश्वंश्चास्यावधीतूर्णसारथिं च महारथः ॥ ४२ ॥ विव्याध चैनं सप्तत्या नाराचानां महाबलः ॥ हताश्वं रथमुत्सृज्य सतुराजा श्रुतायुधः ॥ ४३ ॥ अभ्यद्रवद्रणे पार्थगदामुद्यम्य वीर्यवान् ॥ वरुणस्यात्मजो वीरः सतुराजा श्रुतायुधः ॥ ४४ ॥ पर्णाशाजननीयस्य शीततोयामहानदी ॥ तस्य माता ब्रवीद्राजन्वरुणं पुत्रकारणात् ॥ ४५ ॥ अवध्यो यं भवेह्योके शत्रूणां तनयो मम ॥ वरुणस्त्वब्रवीत्सीतो ददाम्यस्मै वरंहितं ॥ ४६ ॥ दिव्यमखं सुतस्तेऽयं येनावध्यो भविष्यति ॥ नास्ति चाप्यमरत्वमैव मनुष्यस्य कथंचन ॥ ४७ ॥ सर्वेणावश्यमर्तव्यं जातेन सरितां वरे ॥ दुर्यर्षस्त्वेष शत्रूणां रणे भविता सदा ॥ ४८ ॥ अखस्यास्य प्रभावो द्वैव्येतुते मानसो ज्वरः ॥ इत्युत्कावरुणः प्रादाद्गदां मंत्रपुरस्कृतां ॥ ४९ ॥ यामासाद्य दुराधर्षः सर्वलोके श्रुतायुधः ॥ उवाच चैनं भगवान् नरेव जलेश्वरः ॥ ५० ॥ अयुध्यति न मोक्तव्या सात्वत्येव पतेदिति ॥ हन्यादेषा प्रतीपं हि प्रयोक्तारमपि प्रभो ॥ ५१ ॥